

Gaseteta d'Olot

Any I 24 de Maig de 1930

Núm. XIII

Ahir, avui i demà

I

Ullada retrospectiva

IDENTIFICATS d'ençà que tenim ús de raó amb els drets i els deures que als catalans ens pertoquen i coneixedors de la innata resistència hermèticament tancada a tot raonament que, per part dels governants espanyols, s'ha oposat sempre als bons desitjos sempre manifestats en tots els programes descentralitzadors portats a les bones a Madrid, en veure el curs ascendent que feien les nostres aspiracions, anàvem tement, ja durant la nostra adolescència, que el xoc entre les nostres ànsies i l'actitud petrificada dels governs arribaria a cristal·litzar, més o menys tard, en una Dictadura Militar.

Aquesta solució la pronosticàvem cada vegada que la sordera de l'Estat Espanyol era exterioritzada amb persecucions injustes; amb agitacions terroristes fomentades amb astúcia i enginy dels Ministeris estant per mantenir divisions entre catalans i provocar determinades represions; amb campanyes periodístiques del tó mateix de les que precediren l'espanyolíssima i quixotesca aventura amb els EE. UU. quan la concessió de l'Autonomia a Cuba no pogué ésser una solució compresa; amb falsificacions d'actes electorals, persecucions, multes, denúncies; amb insults i bromes de mal gust contra les nostres institucions, la nostra bandera i el nostre idioma; amb empresonaments com el que sofriren una trentena de joves de la "Unió Catalanista" per haver dipositat unes coronas a l'estàtua de Rafel de Casanova; amb discursos al Congrés que, lluny d'ésser fruit d'estudis detinguts, eren disquisicions oratòries plenes de floreigs literaris tan exemptes de seriositat com buides de sentit, invocadores d'aquell patriotisme "d'ofici" que, al só de la Marxa de Càdiz ha

Unes declaracions importants

De La Publicitat de dimecres copiem aquestes declaracions del Dr. Manuel Irurita, bisbe nou de Barcelona, als periodistes que fan informació al Palau episcopal:

«Visita dels periodistes al senyor bisbe

Ahir els periodistes que fan la informació al Palau bisbal varen fer una visita de compliment al doctor Irurita. El bisbe els va rebre molt cordialment. Va saludar-los en català i va dir-los que podien parlar en aquesta llengua perquè l'entenia perfectament, però que ell contestaria en castellà perquè encara no domina la nostra parla. Va dir el prelat que agràia molt la visita dels repòrters i que estimaria molt el concurs de la premsa. Va manifestar que estava encisat de Barcelona, i que estava contentíssim de la rebuda que se li ha fet.

—He vingut—va dir—perquè així ho va disposar la Santa Seu. I ara sóc, no de Navarra, ni de València, ni de Lleida, sinó de Barcelona. I com que el bisbe té el deure d'estimar els seus fills, jo estimo de tot cor la vostra llengua i les vostres tradicions, perquè sé que us són grates. I el prelat ha d'estimar allò que els seus fills estimen.

Després va parlar el doctor Irurita del seu pas per la diòcesi de Lleida i dels bons records que en guarda.

També va referir-se a la missió de la premsa, i va fer atinades observacions sobre l'exercici del periodisme.

—Cal contenció en referir-se al mal—va dir el doctor Irurita—. La ressenya del crim o del fet vergonyós, ha d'ésser breu o ha d'haver-hi un camí, una pre-

tingut la virtut d'anar liquidant l'una darrera l'altra totes les colònies del país on no s'hi ponía mai el sol i que tants danys ha causat i causa encara avui a Espanya, etc.

L'Assemblea de Parlamentaris, l'exhibició de milers i milers de banderes barrades en un dels viatges d'Alfons XIII a Barcelona i la victòria electoral nacionalista de l'any 1923 eren, entre altres coses, símptomes de la maduresa del nostre estat d'esperit. El caràcter assimilista i absolut, tradicionals a Espanya, (més per conveniències que per convicció ni patriotisme), no pogueren suportar ni un minut més els "criminales desmanes" de Catalunya i s'imposà l'esperit autoritari del Conde-Duque de Olivares, de la lluita contra Fivaller, de la decapitació del patriota Moragues. Vingué la que de tant temps esperàvem Dictadura Militar, amb la missió d'aniquilar tota temptativa de descentralització.

Liquidada amb estrepitós fracàs, contemplem, avui, les proporcions que la seva acció coercitiva ha portat a la voluntat indomable de Catalunya. Ha passat la cavalcada al galop, destruïnt i cridant, amenaçant i pegant a gràtcienc, movent soroll sense escrúpols ni respectes, regirant-ho tot, malgastant, posant en perill l'ordre social i la seguretat d'Espanya, comprant consciències de míops i arrivistes de totes les jerarquies des de pistolers fins a bisbes i esseñt durant set anys la concentració de totes les tares de la vella política espanyola. La revifalla del caciquisme—que deia que volia destruir—arribà com mai al seu punt àlgid, tan el nacional com tots els de les localitats. Una etapa nova, un altre capítol d'història ha començat d'ençà de la seva caiguda. El panorama actual ha canviat i les coses que volien destruir sistemàticament han quedat trempades i enfortides com el ferro amb l'acció del foc.

La creixença obtinguda ens ha fet majors d'edat. En articles posteriors enumerarem els resultats de l'acció dictatorial i les ensenyances que d'ella n'hem tretes.

ferència per a les obres bones, que cal enaltir.

Finalment el bisbe va oferir-se als representants de la premsa, oferiment que agraim cordialment.»

Heus-aci un bisbe que té consciència dels deures del seu càrrec. Tot i no ésser català, vol que li parlin en la llengua del país i, segons la versió de La Vanguardia, l'apendrà, a fin de que hablando a los fieles en su propia lengua, puedan compenetrarse más intimamente con su pastor.

Si el doctor Irurita segueix per aquest camí, serà un altre representant d'aquella tradició, que tan d'honor fa als seus mantenidors, i que té com a primer objectiu el compliment de les obligacions del ministeri episcopal, sense mires humanes de cap mena. Recordem aquell il·lustre arquebisbe de Tarragona López Pelàez, que no tenia tampoc res de català, i que aprengué la nostra llengua tan bé, que hi predicava correctament, i que es feia una honor de presidir l'enterrament de Prat de la Riba i d'acomiar el dol. En aquest mateix bisbat nostre, el darrer bisbe castellà que hi hem tingut, Lorente, és un home ben digne de memòria en aquest sentit; ell predicava en català, tot i que no tenia facilitat a agafar la nostra fonètica i que això li feia fer una pronúncia ridícula, i això li conqueria l'esperit del poble força més que totes les floritures més o menys encatronades que hagués pogut fer en la seva llengua materna.

Per molts anys el Bisbe Irurita pugui fer semblants obres.

De «La Tradició Catalana» (P) n.º 333—19 de Gener de 1924:

«...la immunitat, qu'es de rahó existeixi per el cabal exercici de la fiscalització, encomanada als qui aparexen com a defensors dels interessos públichs...»

Això devia dir-ho per nosaltres. Tant debó que així fos! que en diriem de coses!

La meva bandera

En la commemoració de la festa del Cavaller Sant Jordi, el poble cregué poder llançar, lliure al vent, la gloriosa bandera de les quatre barres. No fou pas així.

Es veu que en l'engranatge estatal quelcom hi ha de rovellat i que no deixa rullar les coses naturalment i finament. Una cosa de raó tan òbvia com és l'ostentació del nostre símbol pairal i mil·lenari, sembla que no hauria de trobar cap entrabanc a la lliure manifestació. I no gens menys han passat quatre mesos i el decret famós de repressió del separatisme, un dels més denigrants per a Catalunya, no ha estat derogat encara. Si s'hagués tractat d'un afer de l'estament privilegiat, altrament hauria obrat la gent que duu la direcció del país.

Cal tenir sempre present, que, per damunt del símbol barrat, respectabilíssim però al fi i al cap convencional, hi ha quelcom superior, la llengua. La parla catalana és el més sagrat de nostra terra, és el do de Déu, que tot català, bo i dolent, dau ben arrapat ànima endins. La llengua és l'ànima del poble. Mentre la llengua perduri, Catalunya farà el seu camí.

I la llengua la portem tots en nosaltres. En qualsevol lloc i en tota activitat cal l'ús del verb unit a l'ànima com expressió natural. I, malgrat la justícia d'aquests principis, és revoltant que haguem passat sis anys en què ni un mot era permès en les escoles públiques.

Cal, però, que pensem que el Directori barrà el pas lliure a comptades escoles. Unicament obraven racionalment en tot, les que depenien de la benemèrita Protectora de l'Ensenyança catalana. Alguna escola privada introduí també qualche ensenyament en català. Ens consta, però, que els qui lluitaren per a tan noble fi foren víctimes durant la Dictadura de delacions i persecucions.

En 1923 la Protectora de l'E. C. tenia tot just iniciada una campanya que, pel que s'entreveia i de no haver vingut aleshores el greu entrabanc, s'hauria arribat a la catalanització, que vol dir tant com racionalització, de la majoria de les escoles.

Per a aquesta campanya hom arborà una bandera i hom propagà un cartell. El cartell fou el minyonet eixerit de Josep Obiols i la bandera

Mossèn Baldiri Reixach. Un altre dia pensem parlar d'aquest clergue català, Rector de Sant Martí dels Ollers, pedagog que, en els segles de decadència i d'ensopiment, guardà el caliu dels principis de racionalitat.

Amb el nom de Mn. Reixach per bandera cal emprendre la tasca neta i valenta de la catalanització de les escoles de la nostra ciutat d'Olot.

Perquè, senyors Mestres, no creiu que ha arribat l'hora de foragitar prejudicis? Es que ha de durar eternament l'absurditat en l'ensenyament escolar?

Comprenem que en el Batxillerat s'usi l'idioma espanyol per tal com, dissortadament i per ara, veiem un xic llunyana l'hora d'assetjar els Instituts i la Universitat, a la catalanització dels quals tenim també el dret màxim. En el primer ensenyament hauria de finir ja des del curs pròxim la tortura de fer confegir als petits amb mots estranys i que tenen per a ells tot l'aspecte d'un trenca caps. Obrar així és retardar una colla d'anys l'aprenentatge de les lletres i a voltes és esguerrar-los per tota la vida.

Als homes d'edat ja madura que tenen finits els estudis i exerceixen una carrera, a les dames coratjoses, als botiguers, als obrers i als menestrals cal posar-los davant el cartell de la Protectora de l'Ensenyança Catalana a fi de què ajudin a la seva tasca redemptora. El simpàtic minyó de l'Obiols, que jo tinc sempre davant, puix que ell m'encomana optimisme, hauria de multiplicar-se arreu de la nostra ciutat. Tots els aparadors l'haurien de lluir. El brau minyó faria a tots els vianants la ingènua pregunta: *Ja sou de la Protectora de l'Ensenyança Catalana?* I alhora ens faria fer examen de consciència del que fem i hem deixat de fer per a la màxima obra de Catalunya endins.

Ultra la capdal pregunta en favor de la benemèrita Institució suggeriria unes quantes qüestions als massa engrescats en el soroll i la faramalla. Als adolescents que llueixen noblement en el trauc de l'americana el símbol pairal els diria: Tu jove galant, saps escriure correctament el català? tu i els de casa teva us heu procurat ja per estudiar-la una Gramàtica d'En Fabra o d'En Marvà? Si no és pas així, treu-te aquest símbol barrat perquè n'ets poc digne encara d'ostentar-lo. I als joves i a tots aquells que criden en els camps de Foot-ball i que gesticulen quan perd el

Barcelona o quan guanya l'Espanyol els diria el minyó de la Protectora: Dediqueu cada dia una estona a conèixer la llengua i la història de la Pàtria i forniu els vostres muscles i el vostre esperit i esdevindreu així ciutadans conscients de Catalunya.

Cal insistir sovint en aquest tema de l'ensenyament català per tal com tothom està convençut que el nostre afer és un problema de instrucció i d'educació. Tot esperant que a Olot es reorganitzi la delegació de la Institució capdal de la nostra terra tornaré a preguntar: Ja sou de la Protectora de l'Ensenyança catalana?

De Colom a Canaletes

UN MONUMENT, UN PIANO I UN VIOLÍ

Ja us veig riure, lectors caríssims, en llegir l'epígraf anterior, pensant que són coses estranyes i de difícil relació, un violí i un piano amb un monument.

En realitat, de relació no en tenen cap i sols és per hil·lació d'idees que jo els poso reunits en la capsalera de la meua crònica.

Ja deveu estar assabentats de que hom pensava aixecar un monument n'En Pi i Margall a l'encreuament del Passeig de Gràcia amb la Diagonal. Que aquest monument va projectar-se amb mires a les proporcions del lloc del seu emplaçament i tinguent en compte les condicions de visualitat del punt adoptat; que els fonaments ja estan enterrats i amb ells una pila de mils pessetes, i per fi, que ara als uns o als altres no els agrada que En Pi i Margall sigui allà on pensaven posar-lo.

S'ha parlat ara d'emplaçar el monument més amunt, a l'entrada del carrer de Salmeron, i amb aquest fi fou cridat l'autor del projecte, l'olotí En Miquel Blay, a fi que hi digués la seva.

Vingué En Blay i, segons sembla, la seva opinió és que serà un bunyol, car el punt és de proporcions molt més reduïdes, d'unes condicions de visualitat molt diferents, i que el monument, segons l'actual projecte, faria, posat allí, el mateix efecte que un tap de petadora, d'aquelles que feiem amb un troç de saüc buidat.

Hom diu que varen proposar a En Blay de fer-lo més petit, com si un monument fos talment unes calces de capellà (perdoneu la comparança) que es poden escurçar més o menys sense cometre cap atemptat contra l'estètica. En Blay va dir que s'hi havia de pensar, i que quan tornaria de Madrid ja en parlarien.

I ara ve el conte. Es a dir, no és conte, és una anècdota de les més gracioses, que fa anys vaig sentir a contar i que avui em ve a tomb aplicar-la aquí. Es refereix a aquell geni de l'arquitectura que es deia Gaudí.

Una dama de gran posició i que, si bé mancada de bon gust, tenia el suficient per a aconsellar-se sempre

amb el gran mestre, s'havia construït una casa per habitar-hi i havia destinat una peça, molt coquetona, això si, però també força minsa per a dedicar-la a saleta de música. No sapiguent ella com endegar la col·locació d'un magnífic piano de mitja cua que s'havia comprat, cridà el mestre Gaudí per a que li dongués consell. Hi anà el mestre, donà un cop d'ull a la saleta, un altre al piano, i dirigint-se a la seva clienta, que estava esperant la seva paraula com un oracle, li digué:—Li faria res, senyora, de tocar el violí, en lloc del piano?

Jo cree que un monument, si es projecta bé, quan es projecta ja es fa amb mires al lloc que ha d'ocupar. Si se li canvia l'emplaçament, aquell projecte ja no serveix, i tant se valdria que fessin un projecte nou.

Fóra possible que En Blay, en tornar de Madrid, els digués que es compressin un violí.

MANTEGA, COLD-CREAM I UNS BÀNDOLS PELS CARRERS

L'esperit de N'Eduard Dato, el rei de la vaselina, ha tornat a la terra. Ha tornat a la terra i s'ha reencarnat dintre de les respectables (per molts conceptes) i respectades còrporos del nostre batlle, senyor Comte de Güell, i del president de la Diputació, senyor Maluquer i Viladot. I ambdues personalitats s'han despenjat amb sengles bàndols, que han aparegut avui plantats per les cantonades, diguent que... i bé; mantega, mantega, no res més que mantega.

Més encertat el senyor Maluquer que no pas l'alcalde, no demana res. Apel·la tant sols al bon criteri dels catalans, a llur cortesia i agraïment.

Bé per la cortesia. Quant a l'agraïment...
Veurem, veurem.

L'ORGANISME REGIONAL DE CATALUNYA

Serà curiós si, fent ús de la mateixa llei o estatut provincial fet per la dictadura, Catalunya pot arribar a la formació d'un organisme regional amb quelcom més d'amplitud que la passada Mancomunitat. Això és una prova que feien les lleis com els ases els brams, sense sapiguer el que escrivien i, el que és més greu, sense cap ganes que es portés a terme el que ells mateixos legislaven. Tothom està convençut que si s'hagués aixecat una veu proposant, portar a la pràctica el que preveia l'Estatut Provincial en el seu llibre III article tal i tal altre, els haguera mancat temps per a dictar una ordre d'exili i un reial decret desfent el que havien fet amb... els peus.

El senyor Maluquer, que pesi al seu monarquisme acendrat i a la conseqüència i fidelitat del qual no es pot menys que retre-li homenatge, es desvetlla a tothora per les coses de Catalunya, ha cridat els representants de les altres tres Diputacions i els ha proposat la idea de portar a la pràctica les prescripcions de l'Estatut Provincial per tal d'arribar a la formació de l'organisme regional de Catalunya.

Em sembla bé la idea però amb la condició de no agafar-hi massa confiança i de no fer-nos adormir en el que

poguessin semblar-nos llores i no fos més que un jaç de poltroneria.

Les aspiracions de Catalunya arriben, han d'arribar forçosament molt més enllà. No n'hi ha pas prou d'una delegació de serveis més o menys amplia, Catalunya té una personalitat política ben pròpia i s'ha d'arribar al seu total reconeixement, no importa en quina forma ni amb quina estructuració dintre de l'Estat espanyol. Catalunya té d'ésser ben ella sense traves ni limitacions en la seva personalitat.

Ara com ara, podem pendre'ns això—pendre'ns-ho, perquè no havem de demanar-ho—però els nostres cors i sobretot els nostres caps han de pensar en un més enllà.

SORPRESES

Hom diu que hi hauran sorpreses. No crec que sigui una forma massa sèria de governar, la de governar per sorpreses.

Més, què hi farem si som així.

Ara que no siguin sorpreses com aquelles que anàvem a comprar de petits a «*cal ballanero*» l'interior de les quals no contenia, les més de les vegades, altra cosa que una sangrant desil·lusió.

ROC DE MONTSACOPIA

Barcelona 4 Maig 1930.—(Escrit expressament per a «GASETA D'OLOT»).

La Dictadura a Olot

El règim dictatorial va presentar, a les petites ciutats i als pobles, certs matisos que no es van donar a les grans poblacions. Les rancúnies i rivalitats mesquines, emparades pel sistema de denúncies, van trobar-hi un camp esplèndid d'actuació, especialment en zones on, al capdamunt de la jerarquia, hi havia homes tan obtusos, baladriers i susceptibles, com el primer governador dictatorial que van haver de patir a la província de Girona. Era aquell home que cada vuit dies canviava de parella de guàrdia civil, de por que ja l'hagués contaminada del virus temible; l'home que en tot amant de la seva terra veia un separatista, i afirmava que a ell el mateix li era En Cambó que En Macià; l'home, en fi, que quan algú invocava la llei al seu davant, s'engegava amb furient petulància: "Aquí no hay más ley que yo".

Per fer mèrits davant d'un tal home, i per no passar per tebis i per complaents, s'afanyaven els delegats governatius, i recollien amatents les delacions dels despitats i els verinosos. Qualsevol que tenia un rencor o una hostilitat per satisfer, i una animeta prou vil per a satisfer-la abaixant-se a aquests procediments, acudia sol·licit al delegat governatiu, llançava algunes d'aquelles acusacions tan recercades aleshores, i tenia un tant per cent crescut de probabilitats que el seu enemic passaria algun disgust. Són ben escassos els pobles on aquest tipus de delator no ha existit i el seu nom va encara avui de boca en boca, i quan us parlen de les persecucions dictatorials, en cada vila, poblet i contrada, sovint algun

nom es barreja en la passada repressió, com el de l'atiador o atiadors de les autoritats contra els seus conciutadans. Per a vergonya i aficció de tots, aquest nom és sovint català.

Així es va donar el cas a Olot, on un ciutadà de tan reconeguda honorabilitat, bonesa i esperit pacífic com el senyor Antoni de Bolòs i Vayreda, fos víctima d'una acusació d'aquesta mena. Un dia la bandera espanyola que havia vingut a substituir la bandera catalana, dalt de la façana de la Biblioteca popular d'Olot, va aparèixer amb alguns esquinços al bell mig. Tal com els esquinços eren fets, no podien ésser casuals. Algú va acusar-ne el secretari del patronat de la dita Biblioteca, el senyor Antoni de Bolòs, que fou empresonat, incomunicat i tractat durant quinze dies com un criminal de mala mena. Ara bé, a Olot ningú no ignora qui va fer els esquinços a la bandera, ni per ordre de qui, ni qui fou el calumniador.

Aquest fou el primer cas de persecució dictatorial a Olot. Altres casos van seguir. Llavors de l'empresonament general de regidors i diputats provincials que havien pres part en el plebiscit del Centre Autonomista de Dependents, foren duts a la presó de Girona els senyors Francesc Vayreda, Joan Capdevila, Joan Vilanova, Joan Pau, Sargatal, Coromines (*). Es van practicar diversos escorcolls, entre ells un en el domicili del senyor Josep M. Masramon, amb gran desplegament de forces de guàrdia civil, que assetjava la casa, mentre a dins eren cercades, àvidament i infructuosament, unes preteses cartes de Francesc Macià. Sense que encara avui se'n sàpiga la causa concreta — si bé certes coincidències indiciàries podrien fer-la sospirar —, fou empresonat el senyor Ramon Casabó: l'ex-diputat per Olot i corifeu de la Dictadura senyor Pere Llosas, que va apresar-se a oferir-li la seva intercessió per tal d'aconseguir-li la llibertat, fou enèrgicament pregat per ell de no fer cap gestió en aquest sentit. L'empresonament no va durar sinó quinze dies, i fou substituït per un exili, que no va arribar a dur-se a efecte; però, en aquell curt període, el pare de Ramon Casabó, que patia una seriosa malaltia, agreujat en la seva dolença pel disgust sofert, va morir.

També van sofrir empresonament els senyors Joan Vilanova i Lluís Pujolar. El corresponsal de «La Vanguardia», senyor Martirià Rigola, fou exiliat a Saragossa durant dos mesos, perquè algú va denunciar al general Barrera una correspondència seva on es parlava de la vinguda del «rei d'Espanya». No cal dir que el Casal Català d'Olot, que ara ha estat de bell nou obert amb més socis que abans, fou clausurat, després d'haver sofert diversos escorcolls policíacs. Alguns dels seus membres es reuniren cada vespre al Cafè de la Pietat, i foren escomesos una nit per la guàrdia civil, i com un d'ells, en

(*) Segurament per un oblit involuntari de qui degué informar a l'articulista, deixen de figurar els noms dels senyors Antoni de Bolòs, del qual es fa esment en un altre lloc, i Ramon Aubert, director d'«Acció Ciutadana» i actual president de la «Concentració Republicana Democràtica» que també fou víctima dels odis de la Dictadura en altres ocasions, entre els regidors empresonats.

També hi manca el nom de l'atropellat al Cafè de la Pietat, senyor Joan Poncet, i el cas ben greu del senyor Ramon Fortet, empresonat una pila de dies sense ni pretext de cap mena i traslladat a Girona on hagué de passar alguns dies a la presó.

aixecar els braços enlaire, va gosar a somriure, fou bufetejat brutalment pel delegat governatiu, mentre els civils li encaraven els mausers.

Ultra aquestes i altres arbitrarietats i vexacions, els olotins van haver de patir alguna cosa de més greu: la campanya de difamació, que, amb una impunitat revoltant i sense respecte a res ni a ningú, descabdellava el periòdic pupí «La Montaña». Persones honorables es van veure atacades en llur honor i en el de llurs famílies, no amb al·lusions més o menys vagues, sinó brutalment, donant-ne els noms i calumniant-los amb les imputacions més feridores. Aquesta campanya va durar temps, fins que fou fundat un altre periòdic, «Pessigolles», que, posant-se en el mateix terreny que l'adversari, va començar a atacar els pupins amb procediments semblants. Fou com posar oli en un llum. Aviat van demanar per pactar, i, de comú acord, les dues fulles foren suprimides.

Aquestes són, entre altres, les gestes de la Dictadura a Olot.

FERRAN SOLDEVILA

De «La Publicitat»

Municipals

Reunida la Comissió Municipal Permanent, el propassat dia 20, adoptà els acords següents:

Aprovar definitivament els Padrons per l'exacció dels arbitris corresponents a l'any que som.

Que es procedeixi al pagament dels comptes que foren relacionats, l'import dels quals puja a 222'98 pessetes.

Adherir-se a la proposta sol·licitant la Creu de Beneficència per al Dr. Bartrina Costa.

Concedir un socors a la senyora Torrent, vídua de l'empleat senyor Castanys.

Assentir a la demanda del senyor Corriols, concedint-li una gratificació pels seus treballs com a Director interí de l'Escola municipal de Música.

Donar el permís al senyor Figueras per la instal·lació d'un motor elèctric.

Atorgar-ne al senyor Capdevila C. per la construcció d'una casa a la Plaça de Balmes.

Aprovar la proposició del Conseller de Foment, donant compte de la subhasta d'alguns materials que es trobaven dipositats a la Caserna del Carme.

Accedir a la petició del senyor Ribes i que es procedeixi per tant al desglossament i lliurament dels documents que acompanyà a l'instància del Concurs a la plaça de Director de l'Escola municipal de Música.

Passar al negociat de Governació la sol·licitud de la Sra. Bretcha, interessant que li sigui permès col·locar taules a la Plaça Clarà davant del seu Hotel.

I nomenar l'Oficial Major de Secretaria, Comissionat per assistir al judici d'exempcions davant la Junta de Classificació i Revisió de Girona, el pròxim dia 26.

Sense cap altre assumpte, el senyor Alcalde-President aixecà la sessió.

En sessió del mateix dia, sota la presidència de l'Alcalde senyor Tresserras, tingué lloc la extraordinària de l'Ajuntament en plé. Hi eren presents els Regidors senyors Arau, Capdevila, Descals, Agustí, Hostench, Torramilans, Genís, Trasfi, Artigas Josep, Artigas Jordi, Prat, Casamitjana i Castanyer.

S'aprovà l'acta de l'anterior.

Abans de començar els assumptes de l'ordre del dia i trobant-se present el senyor Artigas Jordi, la Presidència el declarà—en substitució del senyor Casabó—possessionat del càrrec de Regidor.

Despatxant els assumptes, objecte de la sessió, foren presos aquests acords:

Assistir en incorporació a l'arribada del senyor Bisbe.

Quedar assabentats del fall resolutori del Govern Civil de la província en l'Expedient instat amb motiu de la suposada incapacitat del senyor Descals per a exercir el càrrec de Regidor.

Admetre la renúncia que del càrrec de Regidor presentà el senyor Sargatal.

Aprovar la proposició de la Comissió especial d'aigües per la construcció d'un dipòsit a més alçada i de més cabuda que l'existent amb l'esmena interessada per el senyor Castanyer, en el sentit que, en posseir els terrenys necessaris per a emplaçar el dipòsit, cal fer-ho a base de que pugui tenir una cabuda de 3000 metres cúbics i que es practiquin les obres necessàries d'explanaació dels dits terrenys, a l'objecte d'ampliar, quan convingui, la cabuda del dipòsit de 1500 metres cúbics projectat, i pujar fins a 60000 pessetes la quantitat de 52000, calculada per la Comissió propocant.

Nomenar el Regidor senyor Tutau, vocal de la Comissió Mixta de la Plaça de Braus.

Aprovar la proposta del Conseller d'Hisenda per a retornar al Banc de Crèdit local d'Espanya, a compte del Prèstec formalitzat, la quantitat de 22861'75 pessetes que figuren en el Pressupost refós de l'any corrent, i que les despeses de comissió que ascendeixen a 467'87 pessetes es paguin de la consignació que la Comissió Permanent acordà mitjançant proposta del Negociat d'Hisenda.

Per últim foren ratificats els acords de la C. M. P. presos en sessió del mateix dia, motivats per les instàncies de la senyora Torrent i senyor Corriols.

Acabats els assumptes, la Presidència aixecà la sessió.

Companyia Adriàtica de Segurs (Riunione Adriàtica di Sicurtà)

SEGURS VIDA = INCENDIS

L'Assicuratrice Italiana S. A.

Segurs individuals.—Viatges per mar, Col·lectius de obrers, Col·lectius d'empleats, Responsabilitat Civil, Complementari del Segur Vida.

Agent per la província de Girona:

ELISSEU CASTELLS, Bisbe Guillamet, 16. - Olot

Pàgina Gramatical

Es un senyal d'inferioritat, de plebeisme i de deficiència en l'educació, el desconeixement de l'idioma que es parla. La guerra que l'Estat i la part més ignorant del Magisteri està fent al nostre idioma, postergant-lo de l'ensenyament dels infants, en evident perjudici de la cultura i del bell parlar, ens obliga, per dignitat, i per aquesta mateixa cultura que ens escatimen, a estar a la defensiva.

La paraula és el mirall de l'esperit. Maragall, en el seu «Elogi de la Paraula», ens mostra tota la grandesa d'aquest dó diví, que conserva a través de les generacions la fesomia dels pobles.

La generació contemporània de Catalunya treballa ardidament i triomfa dels obstacles que contra la seva llengua s'han posat en boga. Avui, els defectes de dicció que davant d'un estranger ens feien abaixar la cara i ens enlletgien aquest diamant sense polir que havia arribat a ésser la llengua catalana, s'han bandejat i vivim en un període florentí. Tenim un idioma apte per a totes les aplicacions, admirat i cultivat per filòlegs de tots els països, però li manca la consagració oficial. Mentre aquesta es fa esperar, fem-nos-en dignes aprenent-lo bé i parlant-lo amb polidesa.

Ha de desaparèixer d'entre les nostres més lamentables tares, el senyor ben vestit, amb pretensió de sobressortir en la societat i que quan parla no sap el que es diu. Com s'evapora tot seguit l'apariència de «senyor»! I aquest «senyoriu» hem de fer que englogui totes les classes socials, puix que parlant bé, és la manera d'entendre'ns bé.

Encara (exactament com en les innocents pàgines dels nostres encontorns) sentim en boca d'olotins més o menys il·lustrats anomenar tranquil·lament l'«ansanza» i el «parca» i una munió de paraules que no volen dir res i fereixen l'oïda.

Encara està força estesa la dissonància del «buenu» i es segueix enlletgant l'idioma amb l'antiquat i desfigurant «lo» («lu»), temps ha bandejat del diccionari. Es majorment a la joventut que puja que li toca fer una depuració ben feta, espurgant tota la brossa antiquada i

plebea que ens desfigura col·lectivament i ens fa semblar endarrerits i ignorants.

Per això GASETA D'OLOT inaugura avui una plana setmanal dedicada a la difusió de les normes gramaticals de Pompeu Fabra.

Amb una mica de voluntat, cadascú aconseguirà polir el llenguatge i donar-li la sonoritat i la claretat naturals. I tots plegats pujarem un esglaó més en el camí de la ciutadania.

ELOGI DE LA PARAULA

La paraula és la cosa més meravellosa d'aquest món, perquè en ella s'abracen i es confonen tota la meravella corporal i tota la meravella espiritual de la nostra naturalesa.

Sembla que la terra esmerci totes les seves forces en arribar a produir l'home, i que l'home esmerci tota la força del seu ésser en produir la paraula. Veieu l'home silenciós encara, i us sembla un ésser animal, més o menys perfecte que els altres; però a poc a poc, les seves faccions s'animen, un començament d'expressió il·lumina els seus ulls d'una llum espiritual, els seus llavis es mouen, vibra l'aire amb una subtil varietat, i aquesta vibració material, rebuda pel sentit, porta en son si aquesta cosa immaterial, desvetlladora de l'esperit: la idea. Com! Sentireu la remor del vent i el soroll de l'aigua i l'aixordament del tro, deixant en vostre esperit una gran vaguetat de sentiment, i n'hi haurà prou en què un nin menut, que només es fa sentir de molt aprop, digui suaument: Mare, perquè—o meravella! tot el món espiritual vibri vivament en el fons de les vostres entranyes?

Un subtil moviment de l'aire us fa present la immensa varietat del món, i alça en vosaltres el fort pressentiment de l'infinit desconegut.

JOAN MARAGALL

Alfabet

1. L'alfabet català es compon de les lletres següents: a, b, c, d, e, f, g, h, i, j, k, l, ll, m, n, o, p, q, r, s, t, u, v, w, x, y, z. (1)

Parem bé esment entre la diferència que hi ha entre el so representat per la lletra j en mots com *jove*, *esponja*, *sarja*, i el so representat per la lletra x en mots com *xarop*, *planxa*, *marxa*.

Parem així mateix esment en la diferència que hi ha entre el so representat per la lletra z en mots com *zero*, *onze*, *catorze*, *alzina*, i el so representat per la lletra s en mots com *socà*, *dansa*, *garsa*, *faïsetat*.

2. Són poques les lletres, com és ara la ll i la q, que representen sempre un mateix so: la majoria d'elles

serveixen per a representar dos o més sons diferents. Així:

La s té un so en *soca*, *sac*, *sostre*, *pensar*, i un altre en *rosar*, *desar*, *gosar*, *nosa*;

La r té un so en *rave*, *honra*, *colrat*, i un altre en *cara*, *hora*, *pera*;

La c té un so en *cas*, *córrer*, *curt*, i un altre en *cel*, *cirera*;

La g té un so en *gat*, *gota*, *gust*, un altre en *gent*, *gínesta*, un altre en *mig*, *desig*, i un altre en *sagnar*, *regne*.

(1) Les tres lletres k, w i y (en tant que no forma part del grup ay, V. § 3) no apareixen sinó en alguns noms propis i mots estrangers.

Excursions acompanyades a París i Lourdes

Amb motiu del Centenari 1830-1930 de la

Medalla Miraculosa

coincidint amb la Pelegrinació que organitzen les Associacions de Catalunya i organitzades per "VIAJES MARSANS" S. A. de Barcelona, durant els dies 3 al 10 de Juliol pròxim.

ITINERARIS

ANADA

Girona—Cervèra—Tolosa — Limoges
—Orleans—París

TORNADA

París—Tours—Bordeus—Dax—Lourdes—Tarbes—Narbona — Port-Bou —
Girona.

PREUS

1. ^a Classe.	. . .	Ptes. 485
2. ^a Classe.	. . .	Ptes. 350
3. ^a Classe.	. . .	Ptes. 250

SERVEI ACURAT   SELECTES HOTELS

INSCRIPCIONS I DETALLS
Agència Administrativa Comercial
JOAN TRIADÚ MITJÀ

GIRONA

Plaça Sant Francisco, 18.

OLOT

Carrer Major, 10.

Una ovació grandiosa i espontània al Mestre Millet

El dimarts de la passada setmana, en el moment que el mestre Millet baixava del tramvia per a entrar a l'Escola Municipal de Música, totes les deixebles de dita escola les empengueren en forts picaments de mans, i les del curs superior de solfeig li regalaren una panera de flors, amb una gran llaçada catalana. En el precís moment de fer-li lliurament de les flors, entrà també a l'Escola el mestre Nicolau, i en mig dels sorollosos aplaudiments es sentia «Visca, el mestre Nicolau»... «Visca el mestre Millet».

Una manifestació d'aquest caire i organitzada per aquelles jovenetes alumnes, al nostre entendre té una importància de relleu, i molt estrany trobem que la nostra premsa de la capital no ho hagués ressenyat.

Felicitem les alumnes de l'Escola Municipal de Música, per haver fet commoure, amb el seu homenatge, el braç de ferro del nostre Orfeó Català.

N Ò T U L · L E S

RELIGIOSES

Visita Pastoral.—Recordem als nostres lectors que avui, a les 6 de la tarda, arribarà el Rvm. Sr. Bisbe per passar la Visita Pastoral. Entrarà pel Parc, on es revestirà de pontifical, per anar en processó fins a Sant Esteve.

■ Aquesta setmana el P. Ricard d'Olot ha predicat amb la seva eloqüència característica, un quinari molt interessant sobre la Visita pastoral.

CULTURALS

Sembla que aviat vindrà a donar una conferència a *Atenea* l'il·lustre professor de la Universitat barcelonina, Dr. Tomàs Carreras i Artau.

■ Hi ha molt d'entusiasme a la nostra ciutat per contribuir a l'obra capdal de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana. Sembla que aviat serà constituïda la Delegació local.

Q U E D S

---

al PALAU DEL CALÇAT

D'ART

Homenatge a l'escultor Llimona.—El «Casal Català» i una colla d'amics particulars van trametre telegrams d'adhesió a l'homenatge que el *Cercle Artístic* de Barcelona oferia a l'eminent escultor que és En Josep Llimona, amb motiu d'haver cedit a la ciutat la seva estàtua denominada «El Treball».

Encara que tardana, rebí l'eminent escultor l'adhesió de GASETA D'OLOT.

■ En la darrera exposició que han celebrat a Barcelona els aquarel·listes ha estat premiat amb un segon premi el nostre amic N'Angel Vila. No fa pas tant, els nostres conciutadans pogueren captar-se de la importància que tenia l'aquarel·la d'En Vila, amarada d'una lluminositat notabilíssima i d'una bona precisió de dibuix. Avui, aquest segon premi confirma la vàlua del nostre amic i de segur l'esperonarà per a l'assoliment d'aquella perfecció que han percaçat tothora els bons artistes.

En Vila en aquesta exposició ha estat distingit entre mestres de reconeguda fama.

A les moltes felicitacions que haurà rebut que hi compti la nostra ben cordial.

■ En el Saló Citroën, en el prop·vinent dijous dia 25, a les set de la tarda, s'hi celebrarà la inauguració d'una interessant exposició de pintures, amb obres d'artistes olotins, entre altres, Barnades Gussinyer, Vila, Solé i Vilà.

Augürem un èxit ben falaguer.

CONSULTORI. JUBERT MÈDIC-QUIRÚRGIC

Malalties de les criatures.

Malalties de la pell.

Cirurgia infantil.—Cirurgia dels ossos.

Diagnòstics.

Traslladat: Plaça Constitució, 7, prals.-GIRONA

ESPECTACLES

■ El poble de Les Preses demà celebra el seu Roser amb ofici, processó, concert i sardanes, per la popular cobla-orquestra «La Principal Olotina».

A les nou de la nit, en el Centre Catòlic de l'esmentat poble, es posarà en escena per una selecció d'aficionats d'aquesta ciutat, l'obra en tres actes, original de Mossèn Francesc Gay, «La misèria del diner» i la xiroia sarsuela «Virosta» del nostre impresor en Pere Aubert.

També hi ha contractada l'orquestrina «Jazz Teem» per als balls de tarda i nit:

■ Dijous pròxim el poble del Mallol celebra el seu «Roser» amb l'aplaudida orquestrina «Jazz Teem».

El mateix dijous el poble de Sacot celebra la festa de Sant Isidre, amb l'orquestra «La Principal Olotina».

VARIES

Diumenge, primer de juny, vindrà a la nostra ciutat el Club Excursionista de Gràcia.

■ Dissabte passat, uns joves que celebraven una festa, es permeteren fer una mica de broma quan els serenos cantaven a plaça.

Cal convenir, partint d'un principi que tothom és interessat a salvaguardar, que això no està bé, i que convé, principalment en interès de la ciutat, evitar-ho.

Electricitat Mèdica Cures per diatèrmià, sol d'altura, etc.—Raigs X.

GASSIOT Plaça de l'Estel (Pla de Llacs)
entrada per l'avinguda Paluzie.

■ *Companyia del Ferrocarril d'Olot a Girona.*

El dia primer de juny amb motiu d'haver M. Z. A. alterat l'horari del correu n.º 210 que arribava a Girona a les 18'05 i a fi d'enllaçar d'acord amb el nou horari, la Companyia Olot a Girona avençarà la sortida de Girona del tren número 8 que actualment és a les 18'30, serà a partir d'aquella data a les 18'10 i arribarà a Olot a les 20'36. El tren número 9 que surt d'Olot a les 17 tindrà l'arribada a Girona a les 19'37 en comptes de les 19'47 que és actualment.

Dr. J. M.ª Vayreda.—Metge

EX-INTERN DE L'HOSPITAL CLINIC DE BARCELONA

Visita: passeig de Blay 56, de 12 a 1 i de 7 a 8

Malalties de l'Estòmac i Pulmons.—Raigs X

Radiografia al domicili dels malalts.

■ Amb molt d'encert, l'Alcaldia recorda l'estreta obligació, moral i legal, que tenen els automobilistes i motosistes d'ajustar-se a la velocitat establerta per al trànsit en les poblacions, i que tan sovint obliden per una vanitat estúpida o per un esvalotament que ni a criatures és perdonable, amb la conseqüència natural d'atropellar sovint vianants. Adverteix que en cas d'incompliment aplicarà la multa màxima a l'article del reglament que hi fa referència i que diu així:

«La velocidad de la marcha de los automóviles i motocicletas se reducirá cuanto sea preciso, siempre que su presencia pudiera ocasionar algún desorden o entorpecer la circulación, y no podrá exceder de la equivalente al paso de hombres en los parajes estrechos o muy frecuentados.»

■ En virtut de l'ordenat per la superioritat i per disposició del senyo. alcalde, a partir del pròxim diàlluns 26 de l'actual, i en l'oficina de Sanitat situada en els baixos de les Cases Consistorials, tots els dies hàbils a les set de la tarda, tindrà lloc la vacunació i revacunació gratuïta dels veïns d'aquesta ciutat i terme municipal, sense distinció d'adats i sexes.

■ Demà estaran obertes les farmàcies dels senyors Ros i Fajula.

■ Demà estaran oberts els estancs número 2 del Passeig de Blay, número 3 del carrer de Sant Rafel i número 5 del carrer de la Proa

Q U E D S

al PALAU DEL CALÇAT

■ Al carrer de Sant Esteve, cantonada al de l'Om, l'automòvil del fabricant de Sant Joan les Fonts, En Pere Vila, guiat per ell mateix, agafà la nena de set anys Montserrat Cases, ocasionant-li diverses contusions, magolament general, principalment al baix ventre, i una ferida de deu centímetres prop de laingle dreta i probable fractura del cap del fèmur. A la farmàcia del senyor Ros, on fou portada, l'assistiren els metges Ramon Moret i Enric Genover, i després fou portada en greu estat, al seu domicili.

OBITUARI

Ha mort aquesta setmana la senyora Rosa Valls, muller del conegut comerciant d'aquesta ciutat i regidor, senyor Joan Tutau, al qual, com a tota la família, acompanyem en el sentiment.

Esportives

Centre Obrer, 3. - Orfeó P. O., 1

Aquest partit no tingué la virtut de fer-se interessar? ni en sol moment; feu que el poc públic que el presencià en sortís molt descontent. Així és que fou un partit sense pena ni glòria.

■ Vist el poc èxit moral d'aquest Torneig, la Junta ha cregut convenient donar-lo per acabat a la primera volta. La classificació d'equips és com segueix:

Primer premi, una Copa i uns Xatelencs, a l'Olot F. C. Segon, unes medalles de plata, a l'Indústria i Comerç. Tercer, unes medalles de coure al Centre Obrer

■ Quart (especial), donació d'un es medalles del dignísim president de l'Olot F. C., senyor Danés.

En el nombre vinent farem un petit comentari d'aquest Torneig, que tant de mullader ha portat.

■ Ha mort el porter de l'A. O. de Vilanova, N'Emili Gimeno, a causa de la lesió produïda en un partit jugat al camp del Sans.

Dijous passat tingué lloc l'acte del sepeli, en el qual hi assistiren representacions de quasi tots els clubs de Catalunya.

Nosaltres no cal dir com ens adherim al dol de tota l'afició esportiva de casa nostra.

Aplec de Rocacorba

Organitzat per el «Grup Excursionista i Esportiu Gironí», tingué lloc el passat diumenge un aplec comarcal de les contrades gironines a l'abrupte penyal de Rocacorba.

De la nostra ciutat hi férem cap un nodrit estol d'excursionistes, que en retornàrem altament complacuts. El grup olotí sortí amb auto, a les quatre de la matinada, cap a Sant Miquel de Campmajor, des d'on emprenguerem la caminada. A la Font de Sant Nicolau, lloc escollit per a esmorzar-hi, vàrem saludar un nombrós grup de banyolins que també volien sumar-se a la festa. A mesura que ens acostàvem a Rocacorba ens anàvem quedant parats per la gran afluència d'excursionistes; de tots els camins en sorgien. A les nou del matí assolírem el cim, i per uns moments restàrem corpresos per l'espectacle que s'albirava. Una gernació emplenava l'espai de sota l'oratori i tots els camins d'accés al mateix. Un gran cartell deia: «El G. E. i E. G. us dona la benvinguda».

A les deu començà l'ofici; l'ermita fou impotent per a hostatjar a tots els excursionistes, que aprofitaren totes les dependències properes i passadissos adjacents per a seguir la solemnitat religiosa; un eloqüent orador sagrat féu un sermó brillantíssim de tons patriòtics; després de l'ofici es celebrà una processó.

A dos quarts de dotze els atletes del G. E. i E. G., corregueren una cursa de cros, el guanyador de la qual fou aplaudit. A continuació tingué lloc el concurs de ramells, essent premiat un de molt formós, que fou presentat sota el lema «Pàtria»; era guarnit amb ginesta i roses, combinant molt bellament l'ensenya barrada de Catalunya; en ésser presentat al públic, fou acollit amb una grossa ovació. Una sardana per la cobla «La Principal d'Amèr» fou l'epíleg de les festes matinals.

Per a dinar fou impossible trobar lloc al voltant de la font, calgué apartar-se quelcom per a trobar-ne a propòsit.

Després de dinar ens fou presentat En Jaume Compte, ex-presidari, alliberat suara degut al clam unànim de Catalunya. No cal dir amb quin goig vàrem estrènyer les seves mans.

A les tres de la tarda començà l'audició de sardanes; fou la primera la «Santa Espina», que el públic acom-

panyava cantant la lletra del nostre plorat Guimerà; l'entusiasme sigué enorme; calgué repetir la seva execució. Poc després els olotins emprengueren el retorn,

i les paraules de comiat amb els amics d'altres indrets eren les següents: «Fins l'any vinent».

Fou una bella jornada, i per tal festa, tant plena de caire pairal i perfectament organitzada, cal felicitar el «Grup Excursionista i Esportiu Gironí».

Aplec Excursionista

Posades d'acord les entitats de Vic més relacionades i afectades pel projecte d'aplec que han ideat els Centre Excursionista de Catalunya i el C. E. de Vic, la vigília de Sant Jordi es reuniren al Temple Romà, prèviament convidades, representacions de l'Associació de la Premsa de Vic, Agrupació Sardanista, Grup Ex. «Montseny» de la Cooperativa Mútua, Grup Ex. de l'Ateneu Obrer, Grup Ex. «Els vuit», Lliga Espiritual de la M. de D. de Montserrat, Vic F. C. i Esbarjo Marià, a les què es donà compte del projecte i del pla general de festes a celebrar per la diada acordada en ferm que serà el 15 del vinent juny. Unànimement meresqué l'aprobació de tothom ateses les raons que el motivaven o sigui la inauguració de les vuit columnes de l'atri del Temple Romà dedicades als Canonge Collell; bisbes Morgades i Torras i Bages; Serra i Campdelacreu; Arquebisbe Alemany; N. Verdguer i Callís; Germans Masferrer; Mossèn Gudiol i la làpida dedicada al cantor de l'«Atlàntida» Mossèn Verdguer, en la masia de Can Tona de Riudeperes. Totes les representacions s'oferien per portar a terme, amb el màxim èxit, la magna reunió, que ho serà de debó, ja que es tracta de donar-li el caire d'*Aplec Excursionista de tots els Centres Excursionistes de Catalunya* i com a tals, tots hi seran convidats.

En principi es pot anunciar, que a base d'un tren especial d'excursionistes, equipats com a tals, hi haurà festa religiosa, festival esportiu a la Plaça Major, sessió cultural al Temple Romà, festa a can Tona, instal·lació de Camping, dinar a l'aire lliure amb sardanes a la Font del Desmai i també a Vic. Per l'organització de l'Aplec, les entitats vigatanes es constituïren en comissions, tenint-hi en elles una intervenció més o menys activa i directa segons la seva especial modalitat. En resum, els representants d'aquesta simpàtica agrupació de societats vigatanes acordaren fer els possibles perquè l'Aplec proposat respongui als seus patriòtics intents de que la diada del 15 del vinent juny sigui per Vic, per la Plana i per l'Excursionisme, una diada de fonda alegria ciutadana i d'alta exemplaritat social i cultural.

BARBERIA de Robert Lladó

Passeig de BLAY, 51.

Serveis esmerats i higiènics—Locions de les millors marques nacionals i estrangeres—Masatge facial i elèctric.

EN EL BAR DEL PARC

TELEFON, 43

HI TROBAREU HABITACIONS I CUINA CASOLANA, A BONS PREUS.

Imp. de Pere Aubert, Nou de Sant Antoni 7.—Olot

FONDA ROYAL

DE

JAUME NOGUÉS

PLAÇA MAJOR, 16

Hospedatges a bons preus. - Serveis al cobert i a la carta. - Banquets des de 5 pessetes cobert. - OBERT DIA I NIT

No deixi de visitar **La Casa de les ESTORES i PERSIANES**

Gran dipòsit de persianes cadeneta; qualitats immillorables. - Especialitat en les de fantasia del país i estranger. - Es pinten i arreglen les usades. - MAGATZEMS d'Esparteria i Palmeria. FÀBRICA d'Escombres.

OLOT. - Amargura, 1 (prop St. Esteve)
JOSEP VIVES SERRA

MODERNA

FARMACIA

LLACH

D.ª Rosa Valls i Sala de Tutau

Ha mort a l'edat de 53 anys

havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

A. C. S.

Els qui la ploren: espòs, Joan Tutau, filla, Teresa; fill polític, Salvador Roca; germanes, germans polítics, nebots, cosins i demés parents, la Casa *Fonda de la Estrella*, d'aquesta ciutat, i la raó social *Roca i Colorado*, de Barcelona, a l'assabentar a V. i família tant dolorós traspàs, els supliquen vulguin tributar una pietosa recordança a la difunta, encomanant-la a Déu, pel qual favor els quedaran molt agraïts.

Olot, Maig de 1930.

Banc de Catalunya

CAPITAL SOCIAL: 50.000,000 DE PESSETES

CASA CENTRAL: Rambla d'Estudis, 10. - Barcelona

Sucursal d'OTOT: Sant Rafel, 24

AGENCIES I SUCURSALS: Barcelona (Sans, Sant Andreu, Gràcia, Rambla del Centre, Plaça d'Espanya), Madrid, Girona, Lleida, Tarragona, Las Palmas (Canàries), Anglès, Arbúcies, Arenys de Mar, Badalona, Banyoles, Blanes, Calella, Eivissa, Figueres, Hospitalet, Hostalrich, Igualada, Llagostera, Maigrat, Masnou, Mataró, Molins de Rei, Palafrugell, Palamós, Port-bou, Santa Coloma de Farnès, Torroella de Montgrí, Valls, Vendrell, Vic, i Vilafranca del Panadès.

FILIALS: Banque de Catalogne (París-Perpignan-Cerbère), Banc de Tortosa i Banc de Reus de Descomptes i Prèstecs.

Liquid a que paguem els Cupons venciment 1.º de Juny proper

	Preu	Canvi actual	Rendiment net
Deute Argentí 6 %	6'937	103'25	5'37 %
Obligs. Ajuntament de Castelló 5 %	6'218	97'—	5'12 »
» Barcelona Traction 6 % 1927	6'937	102'50	5'41 »
» Catalana Gas i Electr. 6 % G.	7'331	103'75	5'65 »
» Mallorca Electricitat 3 %	3'233	—	—
» Ferrocarrils Andalussos, 3 % 1907	6'652	66'—	4'03 »
» » Sevilla, Xereç, Cadiç, sèrie groga, interès fixe, doms. cupó n.º 45	4'465	—	—
» Ferrocarrils Sevilla, Xereç, Cadiç, sèrie groga, interès variable, doms. cupó n.º 45	4'505	—	—
Bons Sucreira d'Espanya 6 %	13'462	100'50	5'35 »
Obligs. Colònia Güell 6 %	7'462	101'50	5'88 »
» Sert, S. A. 6 %	6'64	98'—	5'42 »
» Comp.ª Transatlàntica 6 % 1922	7'462	101'75	5'86 »
» Electro Metalúrgica de l'Ebre 6 %	7'368	102'—	5'77 »

A C C I O N S

Comp.ª Hisp. Amer. d'Electr., sèries A, Bi C. (Chades) cupó n.º 18, a 9'604 dur.			
» » » » » D i E. » » » » a 1'941 »			
Societat General Aigües de Barcelona, noves, cupó n.º 22, a 19'90 ptes.			
» » » » » velles, » » » » a 29'85 »			
Companya Trasmediterrània, cupó n.º 31			a 29'85 »

Oferim al públic les màximes facilitats per a tota classe d'operacions de Banca i Borsa

CAIXA D'ESTALVIS. s.- Interessos al 4 % anyal

Negociem els Cupons, Cédules Argentines i Uruguay, venciment, primer de Juliol. VIATGES CATALONIA